הסיב ולמה לא מנה ממונה
על הפקיע והוא מכין ספתילות • ומדין ככ"מ הקשה
עליו דהנה דכירוסלמי פירסו הכי כש"ס דילן דאי
פירום זה ומסיק דמאי דפקיע נבדק כמ"ש קול כן נר
ליקח וזש"ה הנמ"כם ממונה על המומרים כ"ש כאן"ך •
ולחיתי לדרך מרכבת המנה סכיקב על זה וזל כותבי
קרח"כ זל וכר סוניא דיומא מדלא המיב על מ"ש
כביני על המומרים אלא דרעתו דקני ומייר זה על
הפתילות עכ"ל. ואיני יודע מה יפוב הוא זה להרח"כ
דרעתו דקני ומייר זה על הפתילות מאחר דכגמרא
פלגי מפרש על הפקיע ממונה להלקות למומרים
ודקה מי על הפתילות • ס"ב מאי קאמר הרח"כ זל
למה לא מנה ממונה על הפקיע והוא מכין הפתילות
והא לפום גמרין אין כן הפקיע לפתילות יומ"ם דרעתו
דקני ומייר • הס דכרים עמומים ואין רציני להחריך
אך כקבדה אומר אפשי הרח"כ זל נעשה אמונה או קלמתו
קדם דכלני פירש להלקות לכירוסלמי פירש לפתילות
והר"ם מכר סכר כרין וכרין • וקו דפסי ממונים • ותו
מאי מייר דהאי סייר • ותו דאם כדוש מכינהו ישמה לו
דרך מבש אין לו להמיב על מי שהולך דרך יפר עמד
שכבלי •

ועדה כדעתי שקנרה ליפב קצת דברי הרח"כ
זל כי הנה לפון הש"ם דיין כיומא דף כ"ב
ע"ל אכי סוי אין מוכילין לא פליט וכו' ולא שור מנה
פלוקה מן הממונה בפקיע וכו' אמר אכיי אמרי מרים הי"מ
הא דתנן כן כיכי ממונה על הפקיע אמינא פתילות
כרתנן מהן סיו. מפקיעין ואכן סיו. מהליקין כיון
דמעמנא להא דתניא ול"ש פלוקה מן הממונה כפקיע
אמינא אמי פקיע נברח • והנה כירוסלמי ע"ש מפקיעים
אמרו כן ככי על הפקיע פהיה מזיק לת הפתילות כ'
יוסף על לכיפרא כעיי ממכיש עליהון פדכתים אלא
מקלין מיכיה על ואמר קיימיון כן ככי על הפקיע ומה
אם זה שנמכנה על הפתילות זכה להמגיע עם נדולי
הדור וכו' ע"ש. ושור כירוסלמי פ"ב דיומא אלמא מן
מוכיחין וכו' אלמא הרכב הממונה מכה אינו כפקיע. והנה
הפיים • ושור עם כירוסלמי הלכה כ' ר' שמואל כר' כ
יצחק כאי מעשה כפ' מקופת שמיו אני נוכל נר
בת' מקופת שכת אני נוכל נר ח"ר יוסף וכו' כן
הכי על הפקיע פהיה מזיק לת הפתילות • ויקשתה
לפעמר דהכא הרח"כ זל הנקיטינן כפירוש כן ככי על
הפקיע כדאיתנמא בירוסלמי הרח דכלני אלמי אמכש
ובירוסלמי בפלים אמתא דקלמודא מפרשה לזויב
ספתילות ונקישינן בפתמא דקלמודא • ותו דאכיי לא
שמיע ליה אלי דקרנמוה. כמערבא דהא מדנפקיה
אמר מרים הי"ח ולא קדבר כעצמו ואי הוה אמר
כמערבא קרנמוה על הפתילות • ואכא אמינא נברא
ספיר כדם הפתח דהלך הכל בדיוק מרים הי"ח וכו'
לימיב דאכיי נופיה אלא ידע דהכי מפרשי דכאן
דמערבא על הפתילות לף אינו נמי בקיא שכי • ותו
דר' יוסף נמי שכר הכי ואמרה כרכים כי כתי אמינא
פרנסין • והו דאלמי חזר כו אמה שכבר דכאן פקיע על
הפתילות מכח שכריחת דקתני שליקה מן הממונה
בפקיע • ומדי כירוסלמי פ"ב דיומא מייתי כריחת
דכילכה כ' אמרי דעל הפקיע דמזוזה פתילות וכן

ולחיתי לי כתשובתו סי' יור דמקיל ועכי על מהומ"ם
מהדייסמ' על נויים העושים פנמוקי ומייתי מהרלנ"ח
סי' מ"ח ודכרי מרן כח"מ סי' ל"ב ושרח נעשות
שלוכרכיני הם ומהריך כזה ואנב דהמהי לח עמדתי
כדכריו רק זה אומר דנעשה ממני דמרן ככתב מפנם
ס"ל דמהלכות מסורות יהרדב"ז מ"ח סי' קפ"ד פליגי
על מהרלנ"ח וכתר הכנה"ג י"ד סי' קכ"ג הנהת הסור
שתם ל"ם הכיא דברי מרן והרדב"ז ז"ל וגמ"ם אני עני
כקיבתי סיוני נרכה שם סי' קכ"ג כס"ד •

סי' ב' שאלה יש מקיומת שהמילה נעשית
בכיה הכנסת אחר תפלה •
ואמולכ והסמרק כשאלים כשלה והפילין עד לאחר
המילה • ישקה כדפס ס' יד כאמן וישער על המכתב
אשר מרין לעשות מילה והוא לבוש תפילין לחיות אח"ל
אח"ל יודיעני דעתו כזה ושכ"מה :

תשובה חזה היים כספר הכז' יד כאמן כרך
ל"ד שאער מילה אח יד"ו והרעים הרשם
פרוש שאלי הכן שמולכ מילה כני מזלזל כמילה שם
יש לו תפילין והיה מרין דאסור כשכת ויש לובשים
הפילין ושכיח דברי הרב הלבוש זל שהאריך כשעם
שדכר • ושהשני עליו דאם דמוק יעדוך כשכת ושפילין
השניים כאיזה עניני • והוא עצמו שומר שפת אות
לם כה ומק לו הוא עצמו לאות הפילין אכל הכא הוא
לובש תפילין • ולכני עושה אות המילה • ואין הנדון
דומה • וכבר היא נשקפה דכבל יום אית כרית ואות
תפילין אלנני ויקירן דאות מילה היא מובנעת וכו'
ע"ש ושימש עליו רשפלת מאנו הכרי הם מיב דנפש
דיהם דכבל יום יש לנו שני עדים אחד כרית ואות
תפילין • ושפכת יש שני עדים שכת ואות כרית ואות
עכ"ד דכרי • ועיר דאין להוכיח דין מכח שעמים
ולא שיב וכ"ש עריל המיבים הרב קה"ד כשתכים סי'
קל"ח בעין זה • כשיבן דמנכב ויקיקין נפש ויפה למול
ולהיות סנדק כהפילין יאין להאריך כדכרים פשוטים:

עוד ראיתי שם בש' סנ' דף ל"ד ע"ח שמעתי
מעידי על מה שמומרים בעת המילה
עבה פשם ס' עד שיהיה העור וקנים ואפה שם בלשון
מיוחה יהקני ע"ש ושימה עליו הלח דאפה מקרר דור
שכירדאם זל דף קל"ב ע"ח דשיש שמסרדם שכתב זה
שהוא מוכח פשוט לומל כריך הכח כשם ס' כי הכא
הוא נימוס ס' כמו שהניח הוא כדעת וקנים •

סי' ג' ההמבים הי כלי המקדש פ"ו. דין ב'
וכיוצא
יקידה וכו' • דעת הרמכ"ם זל היכו כמו שפירשו רבל
ואלישבע ואליכו עוכריה זל לחלק כין מעמד
שכירושלים למעמד שכגבולין ין ד' הרמכ"ם מפרש
טעם דקרנמה מל ניהו כפנוקם המשנה וכרמיתי ליה
מרן זל ככסף משנה • וכשיטת רבי לחרה הכיאו
מהר"ר יוסף הלוי ן' מינחם זל כמ"ם כשטוכתיו
שפרפסות חדשות מעתה סנ' מ"ת ומשם בלר"ם •
ותקיע דהך פירושא הייקא ליה כיה קושיא •

שם דין ט' • עיין מ"ם הרב משנה למלך זל
ומה שהקשתי אני כעניני כספרי
חוסף כרכי יוסף ס"ק סי' קל"ד דף קמ"ב ע"ד ועמ"ש
כמחזיק כרכה שם כס"ד •

מראית העין / אזולאי, חיים יוסף דוד בן רפאל יצחק זרחיה (עמוד 153) 35115 הודפס מאוצר החכמה